

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 13Co/910/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6614211468
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 03. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ferdinand Zimmermann
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2017:6614211468.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ferdinanda Zimmermanna a sudcov JUDr. Janky Boroškovej a JUDr. Amy Odalošovej v spore žalobcu EOS KSI Slovensko s.r.o. Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 35 724 803, zast. Tomáš Kušnir s.r.o. Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 36 613 843, proti žalovanému H. F., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom I. číslo X, XXX XX B. nad H., štátne občianstvo SR za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovaného Všeobecná ochrana práv spotrebiteľov, so sídlom Šafárikovo námestie 7, 811 02 Bratislava- Staré mesto zast. JUDr. Bohdanom Jakubisom, advokátom so sídlom Dobrovičova 13, 811 09 Bratislava v konaní o zaplatenie 7 237,80 € s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Lučenec, č.k. 5C/100/2015-87 zo dňa 20. 07. 2015 takto

rozhodol:

I. Rozsudok v napadnutej časti, v ktorej súd prvej inštancie rozhodol tak, že zamietol žalobu žalobcu voči žalovanému v časti o zaplatenie 1 147,56 € s prísl., a v súvisiacom výroku o náhrade trov konania, p o t v r d z u j e .

II. V nenapadnutej časti zostáva rozsudok súdu prvej inštancie nedotknutý.

III. Žiadna zo strán sporu nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie rozhodol tak, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi 5 790,24 € s úrokom z omeškania vo výške 9,50% ročne zo sumy 120,63 Eur od 21.07.2011 do zaplatenia, zo sumy 120,63 Eur od 21.08.2011 do zaplatenia, zo sumy 120,63 Eur od 21.09.2011 do zaplatenia, zo sumy 120,63 Eur od 21.10.2011 do zaplatenia, vo výške 9,25 % ročne zo sumy 120,63 Eur od 21.11.2011 do zaplatenia, vo výške 9 % ročne zo sumy 120,63 Eur od 21.12.2011 do zaplatenia, zo sumy 120,63 Eur od 21.01.2012 do zaplatenia, zo sumy 120,63 Eur od 21.02.2012 do zaplatenia, zo sumy 120,63 Eur od 21.03.2012 do zaplatenia, zo sumy 120,63 Eur od 21.04.2012 do zaplatenia, zo sumy 120,63 Eur od 21.05.2012 do zaplatenia, zo sumy 120,63 Eur od 21.06.2012 do zaplatenia, vo výške 8,75 % zo sumy 120,63 Eur od 21.07.2012 do zaplatenia, zo sumy 120,63 Eur od 21.08.2012 do zaplatenia, zo sumy 120,63 Eur od 21.09.2012 do zaplatenia, zo sumy 120,63 Eur od 21.10.2012 do zaplatenia, zo sumy 120,63 Eur od 21.11.2012 do zaplatenia, zo sumy 120,63 Eur od 21.12.2012 do zaplatenia, zo sumy 120,63 Eur od 21.01.2013 do zaplatenia, vo výške 8,75 % zo sumy 120,63 Eur od 21.02.2013 do zaplatenia, zo sumy 120,63 Eur od 21.03.2013 do zaplatenia, zo sumy 120,63 Eur od 21.04.2013 do zaplatenia, vo výške 8,5 % ročne zo sumy 120,63 Eur od 21.05.2013 do zaplatenia, zo sumy 120,63 Eur od 21.06.2013 do zaplatenia, zo sumy 120,63 Eur od 21.07.2013 do zaplatenia, zo sumy 120,63 Eur od 21.08.2013 do zaplatenia, zo sumy 120,63 Eur od 21.09.2013 do zaplatenia, zo sumy 120,63 Eur od 21.10.2013 do zaplatenia, vo výške 8,25 % ročne zo sumy 120,63 Eur od 21.11.2013 do zaplatenia, zo sumy 120,63 Eur od 21.12.2013 do zaplatenia, zo sumy 120,63 Eur od

21.01.2014 do zaplattenia, zo sumy 120,63 Eur od 21.02.2014 do zaplattenia, zo sumy 120,63 Eur od 21.03.2014 do zaplattenia, zo sumy 120,63 Eur od 21.04.2014 do zaplattenia, zo sumy 120,63 Eur od 21.05.2014 do zaplattenia vo výške 8,15 % ročne zo sumy 120,63 Eur od 21.06.2014 do zaplattenia, zo sumy 120,63 Eur od 21.07.2014 do zaplattenia, zo sumy 120,63 Eur od 21.08.2014 do zaplattenia, vo výške 8,05 % ročne zo sumy 120,63 Eur od 21.09.2014 do zaplattenia, zo sumy 120,63 Eur od 21.10.2014 do zaplattenia, zo sumy 120,63 Eur od 21.11.2014 do zaplattenia, zo sumy 120,63 Eur od 21.12.2014 do zaplattenia, zo sumy 120,63 Eur od 21.01.2015 do zaplattenia, zo sumy 120,63 Eur od 21.02.2015 do zaplattenia, zo sumy 120,63 Eur od 21.03.2015 do zaplattenia, zo sumy 120,63 Eur od 21.04.2015 do zaplattenia, zo sumy 120,63 Eur od 21.05.2015 do zaplattenia, zo sumy 120,63 Eur od 21.06.2015 do zaplattenia. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi na náhrade trov konania na účet jeho právneho zástupcu 1367,40 Eur v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Žalovaný môže peňažné plnenie vykonať aj v splátkach po 150.-Eur mesačne počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti tohto rozsudku k poslednému dňu každému mesiaca s tým, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zrochnosť celého plnenia v lehote 3 dní od omeškania s mesačnou splátkou. Súd žalobu žalobcu voči žalovanému v časti o zaplattenie 1447,56 Eur a prisl. zamietol.

2. Súd prvej inštancie rozhodnutie odôvodnil právne citáciou ustanovení § 52 ods. 1,2,3,4, § 53 ods. 1,2,5,9, § 101, § 103, § 517 ods. 1,2 Občianskeho zákonníka. Vychádzal zo skutkových zistení, ktoré vyplynuli z vykonaného dokazovania, že medzi právnym predchodcom žalobcu Slovenská sporiteľňa, a.s., so sídlom Tomášikova 48, 832 37 Bratislava, IČO: 00 151 653 a žalovaným bola dňa 06.06.2008 uzavretá zmluva o úvere č. 341898883, na základe ktorej boli žalovanému poskytnuté finančné prostriedky. Na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 27.06.2012 medzi postupcom a postupníkom (žalobcom) bola postúpená predmetná pohľadávka. Súd konštatoval, že predmetná zmluva je zmluvou o spotrebiteľskom úvere v zmysle § 52 Občianskeho zákonníka. Výkladom ust. § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. súd dospel k záveru, že obchodná spoločnosť SS a.s., IČO: 00 151 653 bola oprávnená postúpiť svoju pohľadávku voči žalovanému žalobcovi. Konštatoval, že bolo preukázané, že súčet všetkých omeškaní žalovaného so splnením toho istého peňažného záväzku voči obchodnej spoločnosti SS a.s. presiahol 1 rok, žalovaný poslednú úhradu vykonal dňa 20.02.2009. Ďalej súd prvej inštancie vyslovil názor, že k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru zo strany žalobcu nedošlo z dôvodu, že si nesplnil povinnosť upozorniť žalovaného na možnosť uplatnenia práva podľa § 565 Obč. zák., keď až po uplynutí zákonnej lehoty mohol žalobca pristúpiť k oznámeniu o mimoriadnej splatnosti úveru. K otázke namietaného premlčania nárokov žalobcu voči žalovanému zaujal právny názor, že je potrebné vychádzať z ustanovení Občianskeho zákonníka, keď na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keby sa inak mali použiť normy obchodného práva a preto žalobu žalobcu voči žalovanému v časti pokiaľ si uplatňoval zaplattenie mesačných splátok pred 18.07.2011 zamietol pre premlčanie jeho nároku. Rozhodnutie o trovách odôvodnil s poukazom na ust. § 142 ods. 2 OSP.

3. Proti tomuto rozsudku podal prostredníctvom právneho zástupcu odvolanie žalobca v časti, v ktorej súd žalobný návrh zamietol (1 447,56 € s prisl.) a to z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci a nedostatočného zistenia skutkového stavu. Žalobca sa domáhal, aby odvolací súd rozsudok v zmysle § 220 OSP zmenil tak, že vyhovie žalobe v napadnutom rozsahu resp., v zmysle § 221 ods. 1 a 3 OSP ho zruší a vráti súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a zároveň si uplatnil náhradu trov konania voči odporcovi a vedľajšiemu účastníkovi v prvostupňovom i odvolacom konaní. Žalobca namietal, že súd na daný prípad nesprávne aplikoval ust. Občianskeho zákonníka týkajúce sa premlčacej lehoty, keďže na ne bolo potrebné aplikovať ustanovenia Obchodného zákonníka, keďže ide o zmluvu o úvere, teda absolútny obchodno-záväzkový vzťah a to aj napriek tomu, že jednou zo zmluvných strán je spotrebiteľ. V tejto súvislosti odkázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky 7 MCdo 9/2014 zo dňa 24.03.2015 a 6 MCdo/4/2012 zo dňa 27.03.2013. V ďalšom poukázal na rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 7 MCdo/9/2014 zo dňa 24.03.2015, 2 MCdo 3/2011 zo dňa 28.04.2011, 6 MCdo/4/2012 zo dňa 27.03.2013, Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 15Co/132/2013 z dňa 21.11.2013, 15Co/28/2013 zo dňa 30.10.2013, Krajského súdu v Trnave sp. zn. 9 Co/138/2013 zo dňa 20.02.2014, Krajského súdu v Žiline sp. zn. 9Co/157/2013 zo dňa 12.09.2013, Krajského súdu v Prešove sp. zn. 9 Co/64/201-145 zo dňa 30.09.2014, ktoré v citovaných statiach podporujú jeho názor, že na premlčanie v spotrebiteľských zmluvách majúcich formu absolútneho obchodu je potrebné aplikovať ustanovenia Obchodného zákonníka. Zdôraznil, že žalobcovi vznikol nárok na náhradu uplatnených splátok spolu s príslušným úrokom z omeškania z každej splátky odo dňa nasledujúceho po splatnosti každej splátky až do zaplattenia.

4. Žalovaný a vedľajší účastník na strane žalovaného (legitimovaný subjekt na vystupovanie v tomto konaní, ako subjekt, ktorý ochraňuje práva spotrebiteľa v zmysle § 93 ods. 2 OSP účinného do 30. 06. 2016) k doručenému odvolaniu sa písomne nevyjadrili.

5. Dňa 01. 07. 2016 nadobudol účinnosť Civilný sporový poriadok (zák. č. 160/2015 Z.z. ďalej CSP), ktorý nahradil a zrušil do 30. 06. 2016 účinný zákon č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok (ďalej OSP). Odvolací súd postupoval na základe prechodného ustanovenia § 470 ods. 1 CSP (podľa ktorého ak nie je ustanovené inak platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti). Odvolanie však bolo podané ešte pred 01. 07. 2016, podmienky jeho podania bolo teda nutné posúdiť podľa právneho stavu existujúceho v čase podania odvolania, teda podľa príslušných ustanovení OSP. Dôvodom pre takýto postup je nevyhnutnosť rešpektovania základných princípov CSP a spravodlivosti ochrany porušených práv a právom chránených záujmov tak, aby bol naplnený princíp právnej istoty, vrátane naplnenia legitímnych očakávaní strán odvolacieho konania, ktoré začalo, avšak neskončilo za účinnosti skoršej úpravy procesného práva (čl. 2 ods. 1 a 2 CSP), ako aj potreba ústavne konformného i eurokonformného výkladu noriem vnútroštátneho práva (čl. 3 ods. 1 CSP).

6. Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 204 ods. 1 v čase podania účinného OSP aktuálne § 362 ods. 1 CSP) oprávneným subjektom, stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 201 OSP) aktuálne § 359 CSP) proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 201 a § 202 OSP aktuálne § 355 ods. 1 CSP) po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 205 ods. 1 OSP aktuálne § 127 a § 165 CSP) preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom § 379 CSP a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 CSP) s prihliadnutím ex offio na prípadné vady týkajúce sa procesných podmienok, ktoré nezistil (§ 380 ods. 2 CSP) viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie bez potreby zopakovať, alebo doplniť dokazovanie (§ 383 CSP) postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrário) dospel k záveru, že je potrebné rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdiť podľa § 387 ods. 1 a 2 CSP.

7. Podľa § 387 ods. 1 a 2 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

8. Odvolací súd podrobne preskúmal všetky rozhodujúce otázky, ktoré boli vo veci vznesené a v plnom rozsahu sa stotožnil so skutkovými a právnymi závermi súdu prvej inštancie. Súd prvej inštancie v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti rozhodné pre posúdenie danej veci, vecne správne rozhodol a svoje rozhodnutie odôvodnil v súlade s § 220 ods. 2 CSP. Odôvodnenie rozhodnutia súdu prvej inštancie je dostatočné, obsahuje skutkové zistenia súdu prvej inštancie ako i právne posúdenie veci súdom prvej inštancie, v jednotlivostiach na odôvodnenie rozsudku súdu prvej inštancie odvolací súd len poukazuje a v ďalšom sa obmedzuje iba na konštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia a na zdôraznenie správnosti uvádza nasledovné.

9. Odvolací súd sa stotožňuje so záverom súdu prvej inštancie, že na uvedený vzťah je potrebné aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka zák. č. 40/1964 Zb. o premlčaní, ako aj jeho ustanovenia o spotrebiteľskej zmluve § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka.

10. Predmetom prieskumu odvolacieho súdu s poukazom na uplatnenú odvoláciu argumentáciu žalobcu bolo posúdiť, či súd prvej inštancie dospel k správne záveru, že žalobou uplatnený nárok žalobcu v zamietnutej časti žaloby je premlčaný, v dôsledku čoho mu nemohol byť súdom priznaný. Spornou otázkou bolo, či na posúdenie premlčania daného nároku sa majú uplatniť ustanovenie § 100 a nasl. Občianskeho zákonníka, alebo ustanovenie § 387 a nasl. Obchodného zákonníka. Nebolo pochybným, že zmluva o spotrebiteľskom úvere, ktorú uzavrel žalovaný ako dlžník s právnym predchodcom žalobcu Slovenská sporiteľňa, a.s., Tomášikova 48, 832 37 Bratislava, IČO: 00 151 653, ako veriteľom dňa 06. 06. 2008 je v zmysle § 261 ods. 3 písm. d/ Obchodného zákonníka tzv. absolútnym obchodom, ktorý sa spravuje treťou časťou Obchodného zákonníka o obchodných záväzkových vzťahoch a to bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkového vzťahu. Otázka je, či to platí bezvýnimočne aj vo vzťahu spotrebiteľskom.

11. Uplatnený nárok je plnením zo spotrebiteľskej zmluvy, v ktorej jedným zo zmluvných strán je spotrebiteľ teda jedná sa o vzťah občiansko-právny. V zmysle § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorého účastníkom je spotrebiteľ sa použijú vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Predmetné ustanovenie ukladá orgánu aplikujúcemu právo použiť v prospech spotrebiteľa všetky ustanovenia, ktoré sú pre spotrebiteľa ako slabšiu zmluvnú stranu priaznivejšie. Súd pri skúmaní každej otázky má aplikovať právnu úpravu, ktorá je priaznivejšia pre žalovaného ako spotrebiteľa. Nič na tom nemení ani skutočnosť, že sa samotný zmluvný vzťah založený medzi pôvodným veriteľom a žalovaným je tzv. absolútnym obchodno-záväzkovým vzťahom, ktorý sa riadi režimom obchodného zákonníka bez ohľadu na povahu zmluvných strán. Spotrebiteľská zmluva nie je samostatným zmluvným typom, ale ide o osobitný druh zmluvy, ktorý sa vyskytuje tak v občiansko-právnych ako aj v obchodnoprávných vzťahoch.

12. Odvolací súd poukazuje na ust. § 54 ods. 1 Obč. zák., podľa ktorého zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Preto ani uzavretie absolútného obchodno-záväzkového vzťahu, ktorý je nepochybne spotrebiteľskou zmluvou sa nemôže odchyliť od občiansko-právnej úpravy v otázkach, ktoré sú na prospech spotrebiteľa na rozdiel od právnej úpravy v obchodnom zákonníku. Spotrebiteľ si nemôže zhoršiť svoje zmluvné postavenie, preto je v legitímnom očakávaní použitia pre neho priaznivejšej právnej úpravy. Ustanovenie § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka. treba vykladať tak, že v prípade dualistickej právnej úpravy inštitútov súkromného práva sa na spotrebiteľské právne vzťahy nepoužije obchodné právo (Obchodný zákonník), ak aplikáciou konkrétnej zmluvnej podmienky by sa postavenie spotrebiteľa oproti občiansko-právnej úprave zhoršilo. Ustanovenie § 54 ods. 1 je dôsledkom transpozície čl. 8 Smernice. Smernica síce nevyžaduje transpozíciu v prípade dualistickej úpravy inštitútov súkromného práva, no na druhej strane nebráni ani regulácii, akú predstavuje ust. § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka a ktoré bráni akémukoľvek zhoršeniu postavenia spotrebiteľa. Odvolací súd konštatuje, že na posúdenie úverového vzťahu so spotrebiteľskej zmluvy je potrebné aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka, ktoré sú pre spotrebiteľa výhodnejšie nepopierajúc pritom povahu úverovej zmluvy, ako absolútného obchodu. Uvedené pravidlo je ustálené aj v aplikačnej praxi súdov (uznesenie Najvyššieho súdu SR z dňa 25. 01. 2011 sp. zn. 5MCdo/20/2009, rozsudok Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 23. 11. 2011 sp. zn. 17Co/167/2011, rozsudok Krajského súdu v Prešove zo dňa 11. 06. 2013 sp. zn. 6Co/219/2012, sp. zn. 6Co/26/2012 a sp. zn. 6Co/81/2012, ktoré riešenie odobril aj Ústavný súd Slovenskej republiky v uznesení pod sp. zn. IÚS402/2013-10 zo dňa 19. 06. 2013, v ktorom konštatoval, že prednostným uplatnením Občianskeho zákonníka na prospech spotrebiteľa na úver, ako absolútny obchod upravený v Obchodnom zákonníku nedošlo k porušeniu ústavných práv veriteľa.

13. V súvislosti s uznesením Najvyššieho súdu SR zo dňa 27. 03. 2013 sp. zn. 6 MCdo/4/2012 odvolací súd uvádza, že Najvyšší súd SR v posudzovanej kauze nevyslovil právny názor, že na premlčanie nárokov vyplývajúcich zo spotrebiteľských zmlúv sa nepoužije úprava priaznivejšia pre spotrebiteľa, napr. občianskopráva v zmysle ust. § 52 ods. 2 a § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Odvolací súd upriamuje pozornosť aj na rozsudok Najvyššieho súdu SR z 21. 04. 2015 sp. z. 3 MCdo/14/2014, podľa ktorého ust. § 52 ods. 2 tretej vety Občianskeho zákonníka, na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva, sa vzťahuje aj na právne vzťahy založené pred jeho účinnosťou. Najvyšší súd SR v tomto rozhodnutí zamietol mimoriadne dovolanie generálneho prokurátora, ktorý namietal postup súdu prvej inštancie aj odvolacieho súdu, ktoré obidva zhodne v spore zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, okrem iného aplikovali na premlčanie § 101 Občianskeho zákonníka. Rovnaký právny názor vyslovil Najvyšší súd SR aj v rozhodnutí sp. zn. 4 MCdo/17/2014 zo dňa 26. 11. 2015.

14. Novela Občianskeho zákonníka vykonaná zákonom č. 102/2004 Z. z. definitívne normatívne vyriešila doplnením ustanovenia § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, že na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Z autentického výkladu zákonodarcu vyplýva, že Občiansky zákonník bude použitý pokiaľ ide o posudzovanie otázky premlčania, ale i ďalších úprav, napr. ručenia, zmluvnej pokuty, uznania záväzku a pod., aj keby sa na právny režim mala použiť právna úprava Obchodného zákonníka. Hoci účinnosť tohto ustanovenia bola posunutá až na 01. 04. 2015, predmetné

ustanovenie poníma výkladový status a jeho cieľom je iba expressis verbis vyjadriť aj doposiaľ platné pravidlo prednostného použitia režimu Občianskeho zákonníka na spotrebiteľské záväzky.

15. Vzhľadom na uvedenú argumentáciu, pokiaľ súd prvej inštancie návrh žalobcu čiastočne zamietol, rozhodol vecne správne a preto odvolací súd v súlade s ust. § 387 ods. 2 CSP rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom výroku ako i vo výroku o náhrade trov konania, ktorý je závislý od rozhodnutia vo veci samej (§ 367 ods. 2 CSP) ako vecne správny potvrdil. Súd prvej inštancie správne rozhodol aj o náhrade trov konania, teda podľa úspechu v konaní, ktorú skutočnosť odvolací súd konštatuje aj napriek tomu, že konkrétnymi dôvodmi výrok o náhrade trov konania nebol odvolaním napadnutý, avšak ide v zmysle ust. § 367 ods. 2 CSP o výrok závislý.

16. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd v zmysle § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP, podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Žalobca nebol v odvolacom konaní úspešný, preto nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania. Žalovanému, ktorý úspešný bol v odvolacom konaní, trovy odvolacieho konania, ktoré by boli preukázané, odôvodnené a ktoré by predstavovali účelne vynaložené výdavky žalovaného (§ 251 CSP) nevznikli. Na základe uvedeného odvolací súd rozhodol, že žiadna zo strán nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

17. Vo zvyšnej odvolaní nenapadnutej časti zostáva rozhodnutie súdu prvej inštancie nedotknuté (§ 367 ods. 2 CSP).

18. O veci senát odvolacieho súdu rozhodol pomerom hlasov členov senátu 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh - § 428 CSP).